

عنوان مقاله:

کارکرد جمله های پرسشی در انتقادهای اجتماعی شاعران سبک عراقی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مریم ترکاشوند - دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله، بررسی کارکرد جمله های پرسشی در انتقادهای اجتماعی حافظ، سعدی، عبید زاکانی، ابن یمین و مجدالدین همگر است که به شیوه توصیفی تحلیلی انجام گرفته است. در مقاله حاضر به این پرسش پاسخ داده شده است که شاعران مخالف خوان چگونه و با چه شگردهایی از جمله های پرسشی برای بیان انتقادات اجتماعی بهره برده اند نتیجه این پژوهش نشان می دهد شاعران مورد مطالعه در انتقادهای اجتماعی خود هم از جمله هایی استفاده کرده اند که مخاطب باید به آنها پاسخ بدهد هم از استفهام انکاری که گوینده برای تاکید موضوع مورد نظر، آن را با پرسش همراه می کند و به دلیل وجود لحن توبیخ آمیز در پرسش های انکاری، شاعران مخالف خوان از آنها بیشتر بهره برده اند؛ چنان که بررسی جمله های پرسشی پنج شاعر مورد مطالعه نشان می دهد حافظ 59.17 سعدی 77.90 ابن یمین 78.37 ، مجدهمگر 78.12 و عبید زاکانی 55.55 درصد از پرسش های خود را به صورت استفهام انکاری به کار بردند. علاوه بر این، توجه به واژه های پرسشی، قراردادن جمله های پرسشی در کنار سایر جمله های ترغیبی و نیز برجسته کردن پرسش، استفاده از نقل قول، ایجاز با واو استبعاد و پرسش از خود، از دیگر شگردهای به کاررفته در سروده های شاعران مورد مطالعه است.

کلمات کلیدی:

جمله های پرسشی، استفهام انکاری، انتقادهای اجتماعی، شاعران سبک عراقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785769>

